

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1760

Sedința camerei de consiliu din data de 13 martie 2018

Președinte: Vida Anamaria Renata

Grefier: Moș Ramona

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul Consiliul de Mediere, în contradictoriu cu pârâta - Birou de Mediator, având ca obiect pretenții - cerere cu valoare redusă.

Procedura completă, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată depuse la dosar din partea pârâtei răspuns la întâmpinare și înscrisuri.

În temeiul art. 131 alin. 1 C. pr. civ., instanța, procedează din oficiu la verificarea competenței sale și constată că, în baza art. 1028 raportat la art. 107 C. pr. civ., aceasta este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cerere.

Instanța încuviințează proba cu înscrisuri și în baza art. 238 alin. 1 C. pr. civ., estimează durată necesară cercetării procesului la acest termen de judecată.

În ceea ce privește *excepția lipsei capacității de exercițiu al reclamantului*, instanța o va respinge, având în vedere dispozițiile art. 17 alin. 1 din Legea nr. 192/2006, Consiliul fiind o entitate înzestrată cu personalitate juridică, acționând în calitate de creditor care urmărește recuperarea unor sume prevăzute ca parte din venitul propriu, legitimitatea procesuală fiind dată de raportul juridic astfel cum este dedus judecării, conform art. 21 din Legea nr. 192/2006. Totodată, se reține că, fiind vorba de invocarea unui drept propriu al unității, calitatea de reprezentant legal și dreptul de a acționa în numele persoanei juridice o conferă legea, conform art. 209 Cod civ. persoana juridică exercitându-și drepturile prin organele sale de administrare, de la data constituirii lor, respectiv prin *persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice*, în speță, prin Hot. (CM) nr. 5/2007, la art. 13 alin. 1 și 2, reglementându-se obligația președintelui de a asigura coordonarea activității Consiliului și de a reprezenta, fiind evident vorba și de reprezentarea legală procesuală.

Privitor la *excepția lipsei calității de reprezentant* a numitului Mitroi Mugur Bogdan, față de Hot. O Nr. 1/20.03.2015 depusă și dispozițiile art. 6 alin. 1 și 13 alin. 2 din Hot. (CM) nr. 5/2007, *acestea se respinge ca neîntemeiată*, numitul fiind validat în funcția de președinte al Consiliului de mediere, acesta reprezentând Consiliul în relațiile cu terții.

De asemenea, în ceea ce privește *excepția lipsei calității procesuale pasive*, instanța o respinge și pe aceasta, din cererea formulată de către reclamant (adresă, cnp. Email, nr. telefon indicate în formular), respectiv motivarea acțiunii (pârâta în calitate de mediator autorizat, taxe și facilități pentru mediatori, taxa profesională datorată individual de mediatori față de Consiliu) reieșind în mod clar că acesta a chemat în judecată mediatorul - persoană fizică, iar nu biroul de mediator ca formă fără personalitate juridică de exercitare a profesiei.

Referitor la problema prescripției creanței, instanța va trata acest aspect odată cu fondul cauzei, aceasta presupunând administrarea aceluiași probe.

Nemaifiind alte cereri formulate sau probe solicitate spre administrare, instanța declară încheiată cercetarea procesului și reține cauza spre soluționare.

Nemaifiind alte cereri formulate sau probe solicitate spre administrare, instanța reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA**În deliberare asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin cererea înregistrată la această instanță sub dosar nr. 19527/55/2017 la data de 11.12.2017, Consiliul de Mediere, în contradictoriu cu pârâta - Birou de

Mediator a solicitat, prin procedura cu privire la cererile de valoare redusă, obligarea pârâtei la plata sumei de 1325 lei, conform facturii seria CM nr. 4610/02.11.2016.

În motivare, reclamantul a arătat că fost emisă factura CM nr. 4610/02.11.2016, având un debit total în suma de 1325 lei, sumă compusă din: taxa anuală profesională 2012, în valoare de 25 lei, taxa anuală profesională 2013 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională activ 2014 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300 lei și taxă anuală profesională 2016 în valoare de 300 de lei. Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr.196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a dispus că Taxa anuală profesională va în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați, înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii autorizați suspendați datorează o Taxa anuală profesională de 100 lei. Aceste taxe au fost instituite începând cu anul 2012, acordându-se totodată și o serie de facilități pentru mediatorii.

Reclamantul a invocat art. 17 alin. 2 din Legea nr. 196/2006 și art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, modificat și completat. De asemenea, a arătat că taxa anuală profesională, datorată de mediatorii autorizați Consiliului de mediere, constituie sursa de venit propriu pentru instituția de interes public național, constituind o structura centrală, conform deciziei nr. 140 data de ICCJ în dosar nr. 33370/3/2008, în condițiile legii speciale și este prevăzută de actele normative în vigoare, atât în prezent cât și la data emiterii documentelor de plata pe numele pârâtei, respectiv art. 21 lit. e) din Legea nr.192/2006, art. 9 lit. b) din Hotărârea nr.5/2007, art. 9 alin 1, art. 10 alin 1 litera d) și alin 2 , art. 29 pct. 23, art. 30, art. 31 alin. 2 litera n) din Hotărârea nr. 39/2015, privind aprobarea Statutului profesiei de mediator publicat în M.O. al României, partea I, la data de 30 iulie 2015, dar și de alte hotărâri ale Consiliului de mediere. Aceasta a precizat că pârâta și-a luat angajamentul să respecte hotărârile Consiliului de mediere încă de la înregistrarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a formei de exercitare. De asemenea, mediatorul și-a angajat răspunderea profesională pentru activitatea desfășurată în cadrul Biroului de mediator implicit și plata taxelor profesionale anuale pe care le datorează individual față de instituția Consiliului de mediere. Pârâta nu a făcut proba plăților restante, deși avea inclusiv posibilitatea să achite eșalonat taxa.

Taxa anuală profesională, datorată de mediatorii autorizați Consiliului de mediere, constituie sursa de venit propriu pentru instituția de interes public național, constituind o structura centrală (decizia nr. 140 data de ICCJ în dosar nr. 33370/3/2008), în condițiile legii speciale, și este prevăzută de actele normative în vigoare, atât în prezent cât și la data emiterii documentelor de plata pe numele pârâtei, conform art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006, art. 9 din Hot. Nr. 5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere și art. 9 alin. 1, art. 10 alin. 1 li. D și alin. 2, art. 29 pct. 23, art. 30, art. 31 alin. 2 lit. n) din Hot. Nr. 39/2015 privind aprobarea Statutului profesiei de mediator.

Reclamantul a mai precizat că pârâta în cunoștință de cauza, și-a luat angajamentul să respecte hotărârile Consiliului de mediere încă de la înregistrarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a formei de exercitare. Mediatorul și-a angajat răspunderea profesională pentru activitatea desfășurată în cadrul Biroului de mediator implicit și plata taxelor profesionale anuale, pe care le datorează individual fata de instituția Consiliului de mediere.

Mediatorul autorizat, nu a făcut până în prezent dovada plăților restante și nu și-a onorat angajamentul asumat până la data scadentă a facturii. Potrivit normelor stabilite prin Hotărârea O nr. 04/19.02.2016, privind

În drept, se invocă disp. art. 1026 -1032 din NCPC și art. 1350 din NCC, art. 42, art. 17 alin. 2 și art. 19 alin. 4 , art. 42 din Legea nr. 192/2006.

În dovedire, reclamantul a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrisuri, fiind depuse în acest sens la dosar, în copii: *extras site consiliu medieree, delegație de reprezentare juridică, factura seria CM nr. 4610/02.11.2016, cerere autorizare mediator nr. 2335/27.06.2011, Hot. Nr. 2324/22.07.2011, Act înființare birou mediator, Certificat de Înregistrare Fiscală, Hot. Nr. 01/20.03.2015, Hot. Nr. 04/19.02.2016, Hot. Nr. 30/08.08.2016, Hot. Nr. 15/13.04.2016, Hot. Nr. 20/31.05.2014, Hot. Nr. 196/25.02.2012, Hot. Nr. 197/25.02.2012, Decizia nr. 946/28.01.2011, Hot. Nr. 644/18.06.2010, extras portal Consiliul de mediere, sentința nr. 100/CA/2017 a Curții de Apel Oradea.*

Cererea a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru de 50 de lei, conform art. 6 alin. 1 C. pr. civ., conform chitanței seria /2018 179141/2018 nr. 1349 din 03.01.2018 (f. 54).

Pârâta prin întâmpinarea depusă la dosar, prin registratură la data de 12.02.2018, a solicitat respingerea cererii ca nefondată și neîntemeiată.

Aceasta a invocat în principal, excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu a reclamantului Consiliul de mediere, motivând că nu există o hotărâre a instituției în baza căreia s-a decis acționarea în instanță a formelor de exercitare a profesiei în vederea recuperării unor așa-zise creanțe ce reprezintă taxe profesionale pe perioada 2009-2016. În susținerea excepției a invocat art.19 alin. 4 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator. De asemenea, a precizat că potrivit, Legii nr. 192/2006 președintele nu are astfel de atribuții de a angaja instituția în procese în instanță fără a supune la vot și a adopta o hotărâre în cadrul organismului de tip colegial, aceasta cu atât mai mult cu cât acțiunea de față are în vedere și recuperarea "taxelor anuale" din perioada mandatelor unor consilii anterioare, ce au făcut obiectul unor hotărâri total diferite prin conținut și sancțiuni și nu a existat o transmitere legală a dreptului de a recupera așa-zise debite între consiliile anterioare și cel prezent - proces verbal de predare-primire sau alt document.

Pârâta a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a Biroului de Mediator, ținând seama de faptul ca factura fiscala nr. 4610/ 2.11.2016 a fost emisă către persoana fizica și nu către pârâta Birou de mediator

Acesta a invocat în raport de dispozițiile art. 82 alin. 1 C.proc.civ. excepția lipsei calității de reprezentant a numitului Mitroi Mugur Bogdan, pretins președinte al Consiliului de mediere, întrucât din actele comunicate se observă că reclamantul nu face dovada acestei calități.

Pârâta a invocat excepția prescripției, conform disp. art. 2517 Cod civil, întrucât orice creanță solicitată de Consiliul de mediere pentru o perioadă mai veche de trei ani, în raport de data introducerii cererii de chemare în judecată este prescrisă.

Pârâta a menționat că, creanța solicitată de reclamant nu îndeplinește condiția prevăzută de art. 663 din CPC referitoare la caracterul cert al acesteia, respectiv că taxa profesională anuală nu este și nu a fost niciodată prevăzută de Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere fiind instituție de interes public care se organizează și funcționează conform prevederilor Legii nr. 192/2006, atribuțiile sale fiind prevăzute în art. 20. Totodată, potrivit lit. e din art. 21, reclamantul poate presta anumite servicii, detaliate și acceptate de către mediatorii, din care poate obține alte venituri, cu excepția celor prevăzute de lit. a)- d), cu condiția descrierii acestor servicii în regulamentul său de organizare și funcționare. Pârâta a precizat că în perioada 2008-2017, printr-o serie de hotărâri emise de reclamant, taxa profesională a fost modificată sub aspectul denumirii, cuantumului și conținutului său, termenele de plată au fost diferite, ca și sancțiunile pentru neplata acesteia, fiind atașate doar o parte a acestor hotărâri la cererea de chemare în judecată, însă reclamantul a omis să anexeze și Hotărârea nr.20/31.05.2014, care operează pentru perioada cuprinsă între 31.05.2014-12.04.2016. Prin această hotărâre, Consiliul de mediere definește taxa anuală profesională ca fiind taxa datorată de fiecare mediator autorizat în vederea asigurării veniturilor necesare administrării Tabloului mediatorilor în conformitate cu cerințele Legii. Totodată, detaliază activitățile ce urmau să fie realizate din sumele încasate, precum și sancțiunile aplicabile mediatorilor în caz de nerespectare a obligației de achitare a taxei. Astfel, în art. 2 sunt enumerate activitățile prestate, iar în art. 4 sancțiunea neîndeplinirii obligației, iar mediatorii care nu și-au achitat taxa au suportat restricțiile prevăzute în acest articol. Pe de altă parte, nu se cunoaște dacă au fost efectuate activitățile descrise în hotărâre deoarece nu a fost publicat sau nu a primit un raport de activitate privind realizarea acestora. Ca urmare, reclamantul nu poate solicita taxa profesională aferentă perioadei mai sus menționată întrucât neplata taxei nu îi dădea dreptul să procedeze la recuperarea ei, ci doar să sancționeze mediatorul conform art. 4 din Hotărârea nr. 20/31.05.2014.

Pârâta a mai precizat că, în perioada cuprinsă între 13-04.2016 și până în prezent, operează hotărârile nr.15/13.04.2016 și nr.30/08.08.2016, hotărâri care nu mai prevăd o descriere a activităților ce urmau a fi prestate pentru mediator, cu excepția celei referitoare la administrarea Tabloului, acest serviciu nu a fost prestat de către Consiliul de mediere. Ultima actualizare și publicare a Tabloului în Monitorul Oficial, așa cum prevede art.12 alin.(1) și (3), datează din aprilie 2015. Pe de altă parte, așa cum prevede Hotărârea nr. 30/08. 08. 2016 și

Statutul profesiei, neplata "taxei profesionale obligatorii" constituie abatere și se sancționează disciplinar prin suspendarea sau încetarea calității de mediator, cele două acte cu caracter normativ neprevăzând acționarea în judecată a formelor de exercitare a profesiei în vederea recuperării unor așa-zise creanțe reprezentând "taxe profesionale".

Aceasta a precizat că argumentul referitor la asumarea de către pârâtă a angajamentului de a achita taxele stabilite prin hotărârile Consiliului de mediere, nu poate fi reținut ca izvor al obligației de a plăti taxa profesională facturată de către reclamant. Achiesarea la conținutul cererilor tip semnate de pârâtă, a avut în vedere, fără îndoială, acele taxe ce reprezintă servicii precizate și prestate în mod real mediatorilor în calitate de beneficiari și în limitele stabilite de Legea nr.192/2006. Această "taxă" nu este și nu poate fi interpretată ca fiind de natura unei cotizații dintr-o asociație profesională, unde aceasta este prevăzută distinct în legea de organizare a profesiei respective, inclusiv sancțiunea pentru neplata ei iar membrii săi au dreptul de a-i decide cuantumul, de a aproba bugetul de venituri și cheltuieli și de a verifica prin mecanisme de control financiar - comisie de cenzori - modul de cheltuire a fondurilor.

În subsidiar, pârâta a solicitat judecarea cauzei potrivit dreptului comun, deoarece se a apreciat că se impun a fi administrate probe suplimentare cu privire la prestarea efectivă a serviciilor a căror contravaloare i se solicită prin factură.

În probațiune a depus la dosar: *Proces-verbal al ședinței Consiliului de mediere din data de 10.03.2017, Hotărârea nr.20/31.05.2014; Soluții de respingere a acțiunilor Consiliului de Mediere împotriva mediatorilor - 6 extrase portaljust, copie plângeri prelabile adresata Consiliului de Mediere de către Asociațiile Profesionale ale Mediatorilor.*

Prin răspunsul la întâmpinare, depus la dosar la data de 8 martie 2018, prin registratură, reclamantul a solicitat respingerea excepțiilor ca nefondate și a susținerilor pârâtei.

Față de excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu a reclamantului, a arătat că în concordanță cu prevederile art. 209 din NCC, sunt îndeplinite condițiile legale privind capacitatea de exercițiu și funcționarea persoanei juridice Consiliul de mediere. De asemenea, a invocat art. 17 alin. 2 și art. 20 lit. m din Legea nr. 192/2006 în baza căruia Consiliul de mediere a adoptat Hotărârea nr.5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului de mediere, cu modificările ulterioare, Regulament care prevede la art. 13 alin. 2 și 5 atribuțiile concrete ale Președintelui Consiliului de mediere: „de coordonare a întregii activități, de reprezentare a instituției în relațiile cu terții și de ordonator de credite, președintele poate acorda mandat de reprezentare în condițiile legii”.

Reclamantul a solicitat respingerea excepției lipsei capacității procesuale pasive a pârâtei, având în vedere clarificările de mai sus, respectiv că înțelege să se judece și cu reprezentantul biroului, respectiv cu d-na _____, iar factura nr. 4610/02.11.2016 a fost emisă în mod corect pe numele d-nei mediator autorizat, în calitate de reprezentant al Biroului de mediator, aceasta fiind titularul obligației taxei profesionale anuale în condițiile practicării profesiei în cadrul unei forme de exercitare. Acesta a menționat că nu se poate admite excepția, în condițiile în care, taxa anuală profesională se achită chiar și în lipsa unei facturi emise de Consiliul de mediere, până la finele fiecărui an fiscal, pentru care aceasta taxa se datorează, conform prevederilor art. 52 ind.12 lit. e) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de mediere, adoptat prin Hotărârea nr. 5/2007, prevederi valabile până la data de 13 iulie 2016 și care au fost preluate în art. 29 alin. 23 din anexa la Hotărârea nr. 39/2015 privind aprobarea Statutului profesiei de mediator, obligație de care mediatorii autorizați în mod individual au știința din actele normative mai sus precizate, publicate în M.O al României și pe site-ul instituției. De asemenea, a arătat că inclusiv art. 29 din Statutul profesiei de mediator și Hotărârile nr. 15/13.04.2016, 20/31.05.2014, 04/19.02.2016, art. 5 din Hotărârea 196/25.02.2012, art. 2 lit. b) din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, toate emise de Consiliul de mediere, fac trimitere expresă ca titularul obligației de plata este mediatorul autorizat, înscris în Tabloul mediatorilor și în care este menționată în mod expres forma de exercitare a profesiei și sediul principal al acesteia. Astfel, a menționat că este indiscutabil că forma de exercitare a profesiei este strâns legată de calitatea de mediator autorizat, cele două noțiuni fiind indisolubile în condițiile în care art. 40 alin. 1 lit. j) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de mediere, adoptat prin Hotărârea nr. 5/2007, prevede ca și condiție de autorizare ca mediator, depunerea la dosarul de autorizare a artelor de înființare a formei de exercitare a profesiei. Facturile fiscale au fost emise ca și notificări la plată, prin punerea în întârziere a

mediatorului debitor și probează în mod real și cert valoarea debitului, datorat de mediatorul autorizat către Consiliul de mediere. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat (în cuprinsul Deciziei nr. 1017 din 26 martie 2009 pronunțată în recurs de Secția comercială a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având ca obiect constatarea nulității absolute a unei facturi fiscale) că factura fiscală are doar calitatea de document justificativ, care stă la baza înregistrărilor în contabilitatea furnizorului sau a cumpărătorului, și reprezintă un mijloc de probă cu privire la operațiunea efectuată.

În ce privește excepția lipsei calității de reprezentant al președintelui Consiliului de mediere, reclamantul a apreciat că este nefondată, având în vedere prevederile art. 17 alin. 2 din Legea nr. 192/2006, conform căreia - Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului sau de organizare și funcționare.", iar potrivit art. 20 lit. m) din Legea nr. 192/2006 - Atribuțiile concrete ale Președintelui Consiliului de mediere: de coordonare a întregii activități, de reprezentare a instituției în relațiile cu terții și de ordonator de credite.

Reclamantul a solicitat respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiune, întrucât pe factura nr. 4610/02.11.2016 este evidențiată datoria pentru perioada 2012-2016, prin punerea în întârziere întrerupe efectiv termenul de prescripție pentru sumele de bani, sume ce sunt datorate până la finele anului 2015 inclusiv. De asemenea, taxa anuală profesională se achită chiar în lipsa unei facturi emise de Consiliul de mediere, până la finele fiecărui an fiscal pentru care aceasta taxa se datorează, conform prevederilor art. 52 ind.12 lit. e) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului de mediere, adoptat prin Hotărârea nr. 5/2007, prevederi valabile până la data de 13 iulie 2016 și care au fost preluate ulterior în art. 29 alin. 23 din anexa la Hotărârea nr. 39/2015 privind aprobarea Statutului profesiei de mediator, obligație de care mediatorii au știința din actele precizate. În cazul de față, termenul de prescripție al obligației de plată se calculează succesiv pentru fiecare an, astfel că termenul de prescripție pentru debitul înregistrat de mediator în anul 2014 curge de la 01.01.2015 și se finalizează la data de 31.12.2017. Reclamantul a mai precizat că o altă normă introdusă prin Hotărârea nr. 197/2012, emisă de Consiliul de mediere, indică facilitățile la plata taxelor de administrare tablou restante, iar prin Hotărârea O nr. 04/2016 emisă de Consiliul de mediere a fost aprobat termenul de grație până la data de 30.04.2016, dată până la care mediatorii autorizați, cu debite înregistrate până la data de 31 decembrie 2015, aveau posibilitatea să efectueze aceste plăți. Termenul de grație este o măsură în plus, care suspendă termenul de prescripție, fiind astfel prelungit termenul pentru efectuarea plății, iar factura emisă de Consiliul de mediere, fiind un instrument de întrerupere a termenului de prescripție, pentru taxele datorate de debitor. În acest sens a mai arătat că, acțiunea a fost formulată după expirarea termenului de grație, respectiv după data de 30.04.2016, acordat prin hotărârea Consiliului de mediere, mai sus precizată, mediatorilor autorizați, care nu și-au îndeplinit obligația legală de plata a taxelor restante, înregistrate până la 31.12.2015.

Pe fondul cauzei, reclamantul a solicitat respingerea apărărilor pârâtei, menționând că în cauză este o creanță cu caracter cert, ea fiind datorată de mediatorul autorizat în baza actelor de autorizare, care au fost emise la cerere și care marchează raportul contractual dintre pârât și Consiliul de mediere. Dna mediator autorizat, _____ nu a prezentat o cerere de încetare/suspendare din profesie, înregistrată la Consiliul de mediere, suspendarea și respectiv încetarea din profesia de mediator operează doar în baza prevederilor art. 14,15 și 16 din Legea nr. 192/2006, art. 9 alin. 1 lit. b) și alin. 3 din Statutul profesiei de mediator.

Reclamantul a invocat dispozițiile art. 42 din Legea nr. 192/2006, modificată și completată, potrivit căreia răspunderea civilă a mediatorului poate fi angajată pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligațiilor sale profesionale. Acesta a precizat că factura fiscală a fost emisă în mod legal pe numele mediatorului autorizat, _____, ca reprezentant al Biroului de mediator și pentru o taxa legal instituită prin Lege, Regulament și norme de aplicare potrivit prevederilor Hotărârile Consiliului de mediere, pe care le-a pus la dispoziția instanței și care sunt în vigoare, iar Hotărârile Consiliului de mediere privitoare la taxe nu au fost contestate în termen legal și nici nu au fost anulate de vreo instanță.

Reclamantul a menționat că tabloul mediatorilor autorizați există și este administrat și actualizat permanent pe site-ul Consiliului de mediere, iar evidența birourilor de mediator este ținută prin Registrul Formelor de exercitare de către Consiliul de mediere, prin indicarea

numărului de registru deținut de fiecare Birou de mediator, pe Actul de înființare al biroului.

Acesta a mai precizat că facturile fiscale au fost emise și comunicate pe adresa de e-mail a pârâtei, ca și notificări la plată, prin punerea în întârziere a mediatorului debitor și probează în mod real și cert valoarea debitului, datorat de mediatorul autorizat către Consiliul de mediere. Factura a fost emisă pe numele mediatorului autorizat în calitate de reprezentant legal al formei de exercitare pentru ca el este debitorul taxei profesionale anuale, astfel cum reiese din argumentele prezentate și din cuprinsul cererii de chemare în judecată.

Reclamantul a solicitat judecarea prezentei cauze în procedura specială a cererii cu valoare redusă, în temeiul dispozițiilor art. 1026 și următoarele din CPC, pentru recuperarea creanței în cuantum de 1325 lei conform facturii nr. 4610/02.11.2016, solicitând majorarea cu suma de 33,34 lei conform facturii nr. 15422/06.03.2018 și care trebuia achitată până la sfârșitul anului 2017 de mediatorul autorizat în baza Hotărârii O nr. 30/08.08.2016 privind modificarea cuantumului taxei anuale profesionale obligatorii, care stabilește cuantumul taxei la 400 lei, începând cu 01.01.2017, și modalitatea de plată a restanțelor înregistrate de debitori.

Sub aspectul probatoriului, instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisurile solicitate și depuse de către reclamantă în susținerea cererii formulate.

Cu titlu preliminar, privitor la solicitarea pârâtei de judecare a cererii pe calea dreptului comun, față de motivele invocate, respectiv necesitatea administrării unor probe suplimentare - fără a se indica exact care ar fi acestea - și dispozițiile art. 1027 alin. 3 și 1030 alin. 9 Cod proc. civ., instanța reține că acesta nu este un motiv de inadmisibilitate a procedurii speciale, fiind posibilă administrarea și a altor probe decât înscrisurile, prevederile articolului precitat prevăzând doar un caz de inadmisibilitate a probei a căror administrare ar necesita cheltuieli disproporționate față de valoarea cererii.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 17 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere reprezintă un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public înființat în vederea organizării activității de mediere, aceasta funcționând potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Totodată, conform art. 19 și 21 din actul normativ precizat, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun, și își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, printre care taxele provenind din autorizarea mediatorilor, donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii, încasări din vânzarea publicațiilor proprii, sumele provenind din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare, dar și alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

Conform art. 5 din Hot. C.M. nr. 196/25.02.2012, taxa anuală profesională datorată de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei și înscrși în Tabelul mediatorilor este de 300 lei începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, respectiv 100 de lei datorată de mediatorii suspendați. Totodată, potrivit art. 1 și 2 din Hot. CM nr. 04/19.02.2016, s-a acordat termen de grație până la data de 30.04.2016 pentru achitarea taxei profesionale restante, începând cu data respectivă mediatorii autorizați care nu își îndeplinesc obligațiile de plată urmând a fi suspendați.

Sub aspectul prescripției dreptului la acțiunea față de sumele aferente anilor 2012-2016, raportat la data introducerii acțiunii, respectiv data de 11.12.2017, ținând seama de data autorizării activității pârâtei prin Hot. CM nr. 2324/22.07.2011 și scadența taxelor anuale, față de dispozițiile art. 2503 alin. 2 coroborat cu art. 2517 Cod civil, care prevăd că dreptul la acțiune cu privire la fiecare din prestațiile succesive se stinge printr-o prescripție deosebită de 3 ani, instanța constată că dreptul material la acțiune al reclamantului în privința taxei aferente anului 2012-2013 s-a prescis. Întreruperea prescripției prin emiteria facturii nr. 4610/02.11.2016 nu poate fi primită ca echivalând punere în întârziere de natură a produce curgerea unui nou termen de prescripție, nefiind realizată dovada notificării pârâtei cu privire la solicitarea de plată sau comunicarea acesteia. Chiar și comunicată și considerată ca punere în întârziere, față de prev. art. 2540 Cod civ. și data introducerii acțiunii, notificarea de plată nu este de natură a întrerupe prescripția, chemarea în judecată a pârâtei realizându-se cu depășirea termenului de 6 luni de la data punerii în întârziere.

Referitor însă la taxele aferente perioadei 2014 - 2016, în sumă totală de 900 lei,

având în vedere dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care pârâta s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare (f.13 și 15), instanța va admite aceste pretenții. Astfel, reclamanta a emis factura 4610/02.11.2016 privind taxele aferente anilor mai sus menționați, pârâta neaducând vreo probă care să dovedească plata sau alt mod de stingere a creanței.

Nu în ultimul rând, față de sancțiunile prev. de art. 4 din Hot. nr. 20/31.05.2014 și susținerea pârâtei că reclamantul putea să procedeze doar la sancționarea mediatorului care nu a plăti taxele profesionale și nu să recupereze acestea debite, se va reține apărarea ca neîntemeiată, fiind legitim dreptul persoanei de a acționa și solicita debitorului său achitarea sumelor asumate în plată, inclusiv prin formularea unei acțiuni în vedere obținerii unui titlu executoriu și apelarea la forța coercitivă a statului pentru realizarea dreptului său.

Pentru motivele mai sus arătate, reținând că nu s-a făcut proba anulării hotărârilor mai sus menționate emise de reclamant, față de lipsa unor dovezi contrare celor pretinse prin cererea de chemare în judecată, în baza art. 1031 Cod procedură civilă și art. 21 din Legea nr. 192/2006, va admite în parte cererea reclamantului și va obliga pârâta la plata sumei mai sus menționată.

Totodată, în temeiul art. 1032 Cod procedură civilă, va obliga pârâta căzută în pretenții să achite reclamantului suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte acțiunea civilă formulată de reclamantul CONSILIUL DE
MEDIERE, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1, CIF 21500343,
în contradictoriu cu pârâta (CNP _____), cu domiciliu în _____

mediator _____ mediator autorizat/titular Birou de
consecință: _____ cu sediul profesional la aceeași adresă, și în

Obligă pârâta să plătească reclamantului suma de 900 lei, reprezentând taxe anuale
profesionale aferente perioadei 2014-2016.

Respinge restul pretențiilor reclamantului ca prescrise.

Obligă pârâta să plătească reclamantului cheltuieli de judecată de 50 lei.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Arad.

Pronunțată în ședință publică în data de 13.03.2018.

Președinte
Vida Anamaria Renata

Grefier
Moș Ramona

Red/tehored./VAR/RM/03.04.2018

4 ex./2 com.